

Sygn. akt I Ns 61/19

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Łukaszewicz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2019 r. w Piszcu na rozprawie

sprawy z wniosku B. D.

z udziałem Z. D.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczynie B. D. i uczestnika Z. D., w skład którego wchodzi nieruchomość – działka gruntu o numerze geodezyjnym (...), zabudowana budynkiem mieszkalnym, położona w P., dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą (...), o wartości 158000 zł (sto pięćdziesiąt osiem tysięcy złotych) w ten sposób, iż w/w nieruchomość przyznać w całości wnioskodawczynie B. D..
2. Zasadzić od wnioskodawczynie B. D. na rzecz uczestnika Z. D. kwotę 51 112,33 zł (pięćdziesiąt jeden tysięcy sto dwanaście złotych 33/100 groszy) tytułem spłaty, płatną w 24 równych ratach miesięcznych, do 20 dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się orzeczenia - z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.
3. Oddalić wniosek B. D. o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym.
4. Przyznaje radcy prawnemu A. P. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wynagrodzenie i zwrot wydatków w kwocie 4765,54 zł (cztery tysiące siedemset sześćdziesiąt pięć złotych 54/100 groszy), w tym 891,11 zł tytułem podatku VAT, które należy wypłacić z sum budżetowych Sądu Rejonowego w Piszcu.
5. Przyznaje kuratorowi adwokatowi T. T. tytułem wynagrodzenia kwotę 4000 zł (cztery tysiące złotych), które należy wypłacić z sum budżetowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

UZASADNIENIE

B. D. wystąpiła z wnioskiem o podział majątku wspólnego byłych małżonków wskazując jako uczestnika postępowania Z. D..

We wniosku podała, że związek małżeński zainteresowanych zawarty 1 września 1984 roku został rozwiązany przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 21 lutego 2011 roku wydanym w sprawie VI RC 1371/10, z winy uczestnika postępowania. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 15 marca 2011 roku. W czasie trwania związku małżeńskiego, między zainteresowanymi panował ustrój wspólności majątkowej.

Wnioskodawczynie wskazała, iż w skład majątku wspólnego mającego ulec podziałowi wchodzi nieruchomość – działka gruntu o numerze geodezyjnym (...), zabudowana budynkiem mieszkalnym, położona w P., dla której Sąd Rejonowy w

Piszu prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), o wartości 30 000 złotych. W toku postępowania podała, że na dzień ustania wspólności majątkowej w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodził ponadto samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który po ustaniu wspólności został zezłomowany, a wnioskodawczyni otrzymała z tego tytułu kwotę 500 złotych. Wnioskodawczyni oświadczyła, że w dacie ustania wspólności majątkowej wszystkie inne ruchomości, które wchodziły w skład majątku wspólnego zainteresowanych, a znajdowały się na wyposażeniu opisanego wyżej budynku mieszkalnego, uległy zużyciu i zostały wyrzucone przez wnioskodawczynię albowiem nie przedstawiały żadnej wartości.

Wnioskodawczyni wniosła o rozliczenie w niniejszym postępowaniu zadłużenia zainteresowanych wobec Gminy P. z tytułu podatku od przedmiotowej nieruchomości oraz z tytułu spłaty reszty ceny nabycia tej nieruchomości, które to zadłużenie po ustaniu wspólności majątkowej spłacane jest przez wnioskodawczynię.

Wnioskodawczyni wniosła o przyznanie jej opisanej wyżej nieruchomości bez orzekania o spłacie na rzecz uczestnika postępowania. Natomiast w przypadku zasądzenia spłaty, wniosła o rozłożenie jej płatności na 24 równe raty.

W toku postępowania wnioskodawczyni wniosła o orzeczenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym w stosunku 65% dla wnioskodawczyni i 35% dla uczestnika postępowania.

W uzasadnieniu wnioskodawczyni wskazała, że przedmiotowa nieruchomość została nabyta przez zainteresowanych od Gminy P. za cenę 25 012,66 złotych. Kwota 5 012,66 złotych została uiszczona przez zainteresowanych przy podpisaniu aktu notarialnego, natomiast pozostałą kwotę 20 000 złotych zainteresowani zobowiązali się zapłacić w czterech równych ratach rocznych po 5 000 złotych, płatnych do 31 marca każdego roku wraz z odsetkami. W czasie trwania wspólności majątkowej zainteresowani nie spłacili tych rat. Po ustaniu wspólności majątkowej zadłużenie powyższe reguluje wnioskodawczyni. Nie zostało ono jeszcze w całości spłacone. Wnioskodawczyni podniosła, że od momentu nabycia stan wizualny przedmiotowej nieruchomości nie uległ zmianie. Nie były na niej przeprowadzane żadne remonty ani prace budowlane.

W uzasadnieniu wniosku o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym wnioskodawczyni podniosła, że w czasie trwania wspólności majątkowej uczestnik pracował praktycznie tylko nielegalnie albo dorywczo. Nie pomagał wnioskodawczyni w opiece nad dziećmi i w prowadzeniu domu. Co więcej poinformował wnioskodawczynię, że „narobił długów i to ona będzie je spłacać”. Jeszcze przed rozwodem uczestnik postępowania porzucił swoją rodzinę i wyjechał za granicę. Od czasu wyprowadzenia się ze wspólnego mieszkania uczestnik nie nawiązał żadnego kontaktu z wnioskodawczynią i wspólnymi dziećmi. W sposób uporczywy uchyla się od spełnienia ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dzieci, przez co wnioskodawczyni zmuszona była wszcząć egzekucję, a alimenty otrzymuje z funduszu alimentacyjnego. Dzięki staraniom wnioskodawczyni przedmiotowa nieruchomość nie została zlicytowana w postępowaniu egzekucyjnym toczącym się z wniosku Gminy P.. Wnioskodawczyni zawarła porozumienie z Burmistrzem P. i spłaca zadłużenie zgodnie z ustalonym harmonogramem spłat, które winny być rozliczone w niniejszym postępowaniu.

Postanowieniem z 16 stycznia 2019 roku wydanym w sprawie I Co 8/19 Sąd Rejonowy w Piszcu ustanowił dla wnioskodawczyni B. D. pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego, na którego Okręgowa Izba Radców Prawnych w B. wskazała r.pr. A. P..

Zarządzeniem z 13 marca 2019 roku Przewodniczący ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu uczestnika postępowania Z. D. kuratora w osobie adwokata, na którego Okręgowa Rada Adwokacka w B. wyznaczyła adw. T. T..

Kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu uczestnika postępowania co do zasady przychylił się do wniosku o podział majątku wspólnego zainteresowanych. Zgodził się na przyznanie wnioskodawczyni przedmiotowej nieruchomości, przy czym zakwestionował wskazaną przez wnioskodawczynię wartość tej nieruchomości, uznając ją za rażąco zaniżoną. Kurator ostatecznie nie kwestionował, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych podlegającego podziałowi nie wchodzi żadne ruchomości. Wniósł o ustalenie, że rozliczeniu w niniejszym postępowaniu podlega natomiast kwota 500 złotych uzyskana przez wnioskodawczynię z tytułu zezłomowania po

ustaniu wspólności samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącego składnik majątku wspólnego zainteresowanych.

Kurator nie kwestionował, że po ustaniu wspólności majątkowej zainteresowanych to wnioskodawczyni spłaca zadłużenie wobec Gminy P. z tytułu płatności reszty ceny nabycia przedmiotowej nieruchomości wraz z odsetkami. Nie kwestionował również, że zainteresowani posiadają zadłużenie wobec Gminy P. z tytułu podatku od przedmiotowej nieruchomości. Stanowczo sprzeciwił się ustaleniu nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym. Nie sprzeciwił się rozłożeniu zasądzonej od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika spłaty na raty.

Sąd ustalił, co następuje:

B. D. i Z. D. związek małżeński zawarli 1 września 1984 roku w P.. Z małżeństwa tego mają pięcioro dzieci, w tym dwoje małoletnich. Małżonków łączył system małżeńskiej wspólności ustawowej.

Małżeństwo zainteresowanych zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 21 lutego 2011 roku wydanym w sprawie VI RC 1371/10, z winy Z. D.. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 15 marca 2011 roku.

(dowód: odpis wyroku rozwodowego k. 14-14v)

W dniu 30 września 1998 roku małżonkowie B. i Z. D. nabyli na prawie wspólności majątkowej małżeńskiej od Gminy P. prawo własności nieruchomości – działki gruntu o numerze geodezyjnym (...), zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w P., dla której Sąd Rejonowy w Pieszku prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), za cenę 25 012,66 złotych. Przed podpisaniem aktu notarialnego małżonkowie B. i Z. D. uiścili na rzecz Gminy P. część ceny w kwocie 5 012,66 złotych, natomiast pozostała część w kwocie 20 000 złotych zobowiązali się zapłacić w czterech rocznych ratach po 5 000 złotych płatnych do 31 marca każdego roku, poczynając od 1999 roku, wraz z oprocentowaniem w stosunku rocznym w wysokości 1/2 aktualnej stopy redyskontowej weksli ustalonej przez NBP. W celu zabezpieczenia wierzytelności Gminy P., małżonkowie B. i Z. D. ustanowili na nabytej nieruchomości hipotekę na rzecz Gminy P. w kwocie 20 000 złotych.

(dowód: protokół z rokowań w sprawie wyznaczenia nabywcy nieruchomości w drodze bezprzetargowej k. 58-58v; umowa sprzedaży z 30.09.1998r. k. 59-62; odpis księgi wieczystej o numerze (...) k. 41-42)

W czasie trwania wspólności majątkowej małżonkowie B. i Z. D. nie dokonali spłaty zadłużenia względem Gminy P. wynikającego z opisaney wyżej umowy sprzedaży z 30 września 1998 roku. Posiadali również zaległość wobec Gminy P. z tytułu podatku od nieruchomości, która to zaległość została zabezpieczona hipoteką przymusową na nieruchomości położonej w P. Średnim, dla której Sąd Rejonowy w Pieszku prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Po ustaniu wspólności majątkowej zainteresowanych, w dniu 24 sierpnia 2015 roku Gmina P. wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pieszku z wnioskiem o wszczęcie przeciwko B. D. i Z. D. egzekucji z opisaney wyżej nieruchomości w oparciu o tytuł wykonawczy – akt notarialny z 30 września 1998 roku zaopatrzoney w dniu 21 maja 2004 roku w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Pieszku wydanym w sprawie I Co 130/04. Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą akt Km 1194/15.

Pismem z 8 sierpnia 2016 roku B. D. wystąpiła do Gminy P. z wnioskiem o rozłożenie na raty płatności niespłaconey należności za nabytą w dniu 30 września 1998 roku nieruchomość położoną w P..

W dniu 14 września 2016 roku Burmistrz P. wyraził zgodę na rozłożenie płatności należności stanowiącej kwotę 47 954,95 złotych na 48 miesięcznych rat, przy czym pierwsza w kwocie 954,95 złotych płatna do 25.10.2016r., zaś pozostałe 47 rat w wysokości po 1 000 złotych każda, płatna do 25-ego dnia każdego miesiąca począwszy od listopada 2016 roku.

Z uwagi na powyższe, na wniosek Gminy P. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1194/15 zostało postanowieniem komornika sądowego z 16 września 2016 roku zawieszony, a następnie egzekucja z nieruchomości została zakończona.

B. D. poniosła koszty tego postępowania w łącznej wysokości 4 047,10 złotych, w tym kwotę 1 200 zł tytułem zwrotu Gminie P. kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym.

Za okres od października 2016 roku do kwietnia 2019 roku B. D. uiściła na rzecz Gminy P. raty w łącznej kwocie 30 754,95 złotych.

Na dzień 9 września 2019 roku, zabezpieczona hipoteką przymusową zaległość względem Gminy P. z tytułu podatku od nieruchomości położonej w P., dla której Sąd Rejonowy w Pieszku prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), wynosiła 6 544,80 złotych, natomiast zabezpieczona hipoteką umowną zaległość względem Gminy P. z tytułu sprzedaży nieruchomości położonej w P., dla której Sąd Rejonowy w Pieszku prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), wynosiła 14 928,45 złotych.

(dowód: akta sprawy egzekucyjnej Km 1194/15 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pieszku; pismo Burmistrza P. z 14.09.2016r. k. 15; harmonogram spłaty zaległości k. 63-64; dowody wpłat k. 16-19 i 79-86; informacja od Burmistrza P. k. 134)

Aktualna wartość opisanej wyżej nieruchomości, według stanu na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, wynosi 158 000 złotych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości k. 91-126)

W czasie trwania wspólności majątkowej małżonkowie B. i Z. D. nabyli również samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Samochód ten B. D. w dniu 2 września 2013 roku oddała do demontażu i z tego tytułu otrzymała kwotę 500 złotych.

(dowód: zaświadczenie o demontażu pojazdu k. 56)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. majątkiem wspólnym małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przepis art. 43 § 1 k.r.o. zawiera domniemanie, iż oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku w sprawach nie unormowanych w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i dziale spadku. Podobne odesłanie w kwestiach proceduralnych do przepisów o dziale spadku zawiera przepis art. 567 § 3 k.p.c.

Skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala Sąd (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.). Zasadą jest, iż podział majątku wspólnego obejmuje składniki należące do danego majątku w dacie ustania wspólności oraz istniejące w chwili dokonywania podziału.

Przepisy regulujące postępowanie o dział spadku (art. 680-689 k.p.c.), jak i przepisy normujące podział majątku wspólnego (art. 566-567 k.p.c.), nie określają wprost sposobów podziału majątku. Odsyłają do uregulowań dotyczących zniesienia współwłasności (art. 688 k.p.c.).

Zgodnie z art. 211 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

Zgodnie z art. 212 § 2 k.c. rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych, albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Z załączonego do akt sprawy odpisu księgi wieczystej o numerze (...) (k. 41-42) wprost wynika, że w czasie trwania wspólności majątkowej zainteresowani nabyli prawo własności nieruchomości – działki gruntu o numerze geodezyjnym (...), zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w P.. Wartość tej nieruchomości, według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej zainteresowanych i według cen aktualnych, wynosi 158 000 złotych i ustalona została w oparciu o opinię powołanego w niniejszej sprawie biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości (k. 91-126), która to opinia nie była kwestionowana przez zainteresowanych i którą Sąd w pełni podzielił.

W sprawie bezspornie ustalono również, że w dacie ustania wspólności majątkowej, w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodził samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który w dniu 2 września 2013 roku, a zatem po ustaniu wspólności majątkowej, wnioskodawczyni oddała do demontażu i otrzymała z tego tytułu kwotę 500 złotych. Niewątpliwie zatem wskazana kwota podlega rozliczeniu w niniejszym postępowaniu. Ponieważ pieniędzmi tymi dysponowała i z wydatkowała je wyłącznie wnioskodawczyni, połowa tej kwoty należna jest uczestnikowi.

Wnioskodawczyni i kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu uczestnika postępowania zgodnie wniesli o przyznanie przedmiotowej nieruchomości wnioskodawczyni.

W myśl art. 622 § 2 k.p.c., gdy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wydaje postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych.

W niniejszym postępowaniu złożony zgodny wniosek o podział majątku wspólnego odpowiadał wytycznym wskazanym w treści art. 622 § 2 k.p.c. Zaproponowany sposób podziału był umocowany w przepisie prawnym art. 212 § 2 k.c. Zasady współżycia społecznego i interes uczestników również nie były sprzeczne z treścią wniosku.

Wobec powyższego, zgodnie ze stanowiskiem zainteresowanych, Sąd dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika postępowania w ten sposób, że przedmiotową nieruchomość przyznał wnioskodawczyni.

Wnioskodawczyni wniosła ponadto o rozliczenie w niniejszym postępowaniu zadłużenia zainteresowanych wobec Gminy P. z tytułu podatku od przedmiotowej nieruchomości oraz z tytułu spłaty reszty ceny nabycia tej nieruchomości, z których te ostatnie od daty ustania wspólności majątkowej jest spłacane wyłącznie przez wnioskodawczynię.

W orzecznictwie przyjmuje się, że podział majątku wspólnego obejmuje w zasadzie jedynie aktywa, natomiast pasywa pozostają poza jego zakresem (vide orzeczenie Sądu Najwyższego z 18.08.1959r., I CRN 547/58, OSNCK 1959/2/59 oraz postanowienia Sądu Najwyższego: z 09.09.1976r., III CRN 83/76, Lex nr 5036, z 21.01.2010r., I CSK 205/09, Lex nr 560500 i z 15.04.2011r., III CSK 430/10, Lex nr 846560).

Jednakże przepis art. 686 k.p.c., który znajduje zastosowanie również do sprawy o podział majątku wspólnego poprzez odesłanie zawarte w przepisie art. 567 § 3 k.p.c., stanowi, że w postępowaniu działowym sąd rozstrzyga m.in. także o wzajemnych roszczeniach pomiędzy współspadkobiercami z tytułu spłaconych długów spadkowych. Jak to zostało wyjaśnione w powołanym wyżej postanowieniu Sądu Najwyższego z 9 września 1976 roku, w sprawie III CRN 83/76, odpowiednie zastosowanie tego przepisu przewidziane w art. 567 § 3 k.p.c. prowadzi do wniosku, że o długach związanych z majątkiem wspólnym i ciężących w czasie trwania wspólności na obojgu małżonkach, które zostały spłacone przez jednego z małżonków z własnych środków po ustaniu wspólności majątkowej, rozstrzyga sąd w postępowaniu o podział majątku wspólnego, i to ze skutkami wynikającymi z dyspozycji art. 618 § 3 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 15.04.2011r., II CSK 430/10, Lex nr 846560)

Tożsame stanowisko Sąd Najwyższy prezentował także w postanowieniu z 11 marca 2010 roku w sprawie IV CSK 429/09 (Lex nr 678022), w którym wskazał, że jeżeli uczestnik po ustaniu wspólności majątkowej, a przed podziałem majątku wspólnego, spłacił z własnych środków dług, który powstał w trakcie trwania wspólności ustawowej i był długiem wspólnym małżonków, albo jednego z nich, ale w związku z majątkiem wspólnym, to taki dług, zgodnie z art.

686 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., powinien zostać rozliczony w ramach podziału majątku wspólnego. Podstawę rozliczenia takiego długu nie stanowi jednak art. 45 § 1 k.r.o., gdyż przepis ten dotyczy jedynie wydatków i nakładów dokonanych z majątku osobistego na majątek wspólny albo odwrotnie w trakcie trwania wspólności ustawowej.

Bezspornym jest, że w czasie trwania wspólności majątkowej zainteresowani nie zapłacili na rzecz Gminy P. reszty ceny nabycia przedmiotowej nieruchomości, to jest kwoty 20 000 złotych w czterech rocznych ratach począwszy od 1999 roku wraz z odsetkami. Z tego powodu, jak wynika z akt postępowania egzekucyjnego Km 1194/15, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Piszcu na wniosek Gminy P. złożony w sierpniu 2015 roku wszczął egzekucję z przedmiotowej nieruchomości. Na wniosek wnioskodawczynie, spłata niespłaconej przez zainteresowanych należności za nabytą w dniu 30 września 1998 roku nieruchomość położoną w P., została rozłożona przez Burmistrza P. na 48 miesięcznych rat, co legło u podstaw zawieszenia postępowania egzekucyjnego, a następnie zakończenia egzekucji z przedmiotowej nieruchomości. Sąd ustalił, że wnioskodawczynie poniosła koszty tego postępowania egzekucyjnego w łącznej wysokości 4 047,10 złotych, w tym kwotę 1 200 zł tytułem zwrotu Gminie P. kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym, które to koszty również podlegają rozliczeniu w niniejszym postępowaniu, albowiem związane były z długiem wspólnym zainteresowanych powstałym w czasie trwania wspólności majątkowej (k. 16 – dowody wpłat).

W oparciu o przedłożone przez wnioskodawczynie dowody wpłat (k. 16-19, 79-86) Sąd ustalił, że za okres od października 2016 roku do kwietnia 2019 roku wnioskodawczynie uiściła na rzecz Gminy (...) rat w łącznej kwocie 30 754,95 złotych. Natomiast w oparciu o informację nadesłaną przez Burmistrza P. (k. 134) Sąd ustalił, że na dzień 9 września 2019 roku, zabezpieczona hipoteką przymusową zaległość względem Gminy P. z tytułu podatku od przedmiotowej nieruchomości wynosiła 6 544,80 złotych, natomiast zabezpieczona hipoteką umowną zaległość względem Gminy P. z tytułu sprzedaży przedmiotowej nieruchomości wynosiła 14 928,45 złotych.

W związku z faktem przyznania przedmiotowej nieruchomości w całości wnioskodawczynie, na której z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w niniejszej sprawie ciążył będzie obowiązek spłaty powyższych obciążeń hipotecznych z wyłączeniem uczestnika, Sąd do wyliczenia należnej uczestnikowi spłaty, przyjął ustaloną przez biegłego sądowego aktualną wartość przedmiotowej nieruchomości pomniejszoną o powyższe obciążenia hipoteczne (158 000 zł - 6 544,80 zł - 14 928,45 zł = 136 526,75 zł).

Sąd oddalił wniosek wnioskodawczynie o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 43 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym (§ 1). Jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Spadkobiercy małżonka mogą wystąpić z takim żądaniem tylko w wypadku, gdy spadkodawca wytoczył powództwo o unieważnienie małżeństwa albo o rozwód lub wystąpił o orzeczenie separacji (§ 2). Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (§ 3).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie podkreślano, że odejście od zasady równości udziałów możliwe jest jedynie wtedy, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie, w sposób rażący i uporczywy nie przyczynia się do powstania bądź powiększenia majątku wspólnego stosownie do swoich sił i możliwości zarobkowych. Nie w każdym zatem przypadku istnienia różnicy w przyczynianiu się do powiększania majątku wspólnego przepis art. 43 § 2 k.r.o. powinien znaleźć zastosowanie (vide postanowienia Sądu Najwyższego z 26.11.1973r. w sprawie III CRN 227/73 i z 30.11.1972r. w sprawie III CRN 235/72).

Wnioskodawczynie nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, jakoby uczestnik nie przyczynił się do powstania przedmiotowego majątku wspólnego. Natomiast z pisma procesowego wnioskodawczynie z 18 września 2019 roku (k. 144v) wprost wynika, że w czasie trwania wspólności majątkowej uczestnik podejmował prace dorywcze lub „na czarno”. Poza tym, nawet gdyby przyjąć, że środki na zakup przedmiotowej nieruchomości i samochodu osobowego pochodziły wyłącznie z działań zarobkowych wnioskodawczynie, podkreślić należy, że zgodnie

z art. 31 § 2 pkt 1 k.r.o. do majątku wspólnego należą w szczególności pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków. Nie budzi zatem wątpliwości Sądu, że przedmiotowe składniki zostały nabyte za środki należące do majątku wspólnego zainteresowanych. Sąd nie znalazł szczególnych okoliczności, które przemawiałyby za dokonaniem nierównego ustalenia udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym.

Reasumując łączna wartość majątku wspólnego zainteresowanych podlegającego podziałowi wynosi 137 026,75 złotych (w tym: wartość nieruchomości pomniejszona o obciążenia hipoteczne 136 526,75 zł oraz wartość zezłomowanego pojazdu 500 zł). Ponieważ udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są równe, udział przypadający wnioskodawczyni i uczestnikowi postępowania wynosi więc 68 513,37 złotych ($137\ 026,75\ \text{zł} : 2 = 68\ 513,37\ \text{zł}$), przy czym wnioskodawczyni należna jest od uczestnika kwota 17 401,04 złotych tytułem połowy spłaconych przez nią długów wspólnych zainteresowanych ($4\ 047,10\ \text{zł} + 30\ 754,99\ \text{zł} = 34\ 802,09\ \text{zł} : 2 = 17\ 401,04\ \text{zł}$). W związku z powyższym zaszła konieczność zasądzenia od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania kwoty 51 112,33 złotych ($68\ 513,37\ \text{zł} - 17\ 401,04\ \text{zł} = 51\ 112,33\ \text{zł}$) tytułem spłaty i rozliczenia środków uzyskanych z zezłomowania pojazdu marki V. (...).

O spłacie na rzecz uczestnika Sąd orzekł zgodnie z art. 212 § 3 k.c. oznaczając termin oraz sposób jej uiszczenia oraz wysokość odsetek należnych w przypadku zwłoki w płatności. W sprawie bezspornie ustalono, że wnioskodawczyni z tytułu wynagrodzenia za pracę osiąga dochód w wysokości 1 830 złotych netto miesięcznie, na utrzymaniu ma troje dzieci w wieku 19, 16 i 10, na które otrzymuje łącznie 2 800 złotych miesięcznie, w tym alimenty, świadczenia socjalne i rodzinne. Wnioskodawczyni jest ponadto współwłaścicielką w udziale wynoszącym $\frac{1}{4}$ części lokalu mieszkalnego położonego w P.. Zważywszy na powyższą sytuację rodzinną i majątkową wnioskodawczyni, Sąd przychylił się do jej wniosku i orzekł o rozłożeniu spłaty na 24 równe raty miesięczne w wysokości i terminach płatności wskazanych w pkt 2. Postanowienia.

Na podstawie § 10 pkt 8 w zw. z § 8 pkt 6 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (j.t. Dz.U. z 2019r., poz. 68), Sąd przyznał radcy prawnemu A. P., tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu, kwotę 4 765,54 złotych w tym: kwotę 3 600 złotych tytułem wynagrodzenia, kwotę 274,43 złotych tytułem zwrotu wydatków zgodnie z przedłożonym spisem kosztów (k. 149) i kwotę 891,11 złotych tytułem podatku VAT, którą nakazał wypłacić w całości ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r. poz. 1476) w zw. z § 4 ust. 1 pkt 8 w zw. z § 2 pkt 6) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015., poz. 1800 ze zm.), Sąd przyznał kuratorowi adwokatowi T. T., mając na względzie rodzaj sprawy, stopień jej zawiloci i nakład pracy kuratora, wynagrodzenie w kwocie 4 000,00 złotych, w tym VAT, którą nakazał wypłacić w całości ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Piszcu.